

«بسم الله الرحمن الرحيم»

«اشهد ان لا اله الا الله و اشهد ان محمداً رسول الله(ص) و اشهد ان علياً امير المؤمنين حجة الله بعد رسوله»

با سلام بر ارواح پاک شهدای اسلام و درود بر آقا و مولایمان امام زمان(ع) و با آرزوی پیروزی رزمندگان اسلام و سلامتی و طول عمر برای امام امت. مطالبی را چند به عنوان وصیت نامه می نگارم. پدر عزیزم، خدا انشاءالله توفیق دهد چه زحماتی را در راه تربیت من کشیدی و چه رنج ها متحمل شدی و هر چه توان داشتی در این راه به کار گرفتی تا آنکه من ... در راه اسلام و قرآن قرار گیرم. چه کلاس ها مرا بردی چه درس ها به من دادی چه شور ها و چه علاقه ها و

اکنون می دانم که زحمات شما چقدر ارزشمند بود هر چند که نمی توانم آنها را جبران کنم اکنون خوشحال باش که زحماتت هدر نرفت زیرا تا وقتی که زنده هستم سعی دارم همان خط را ادامه دهم.

دلم می خواست رضای خدا را جلب نمایم، نمی دانم چقدر موفق بوده ام، روز حساب که اعمال را می سنجد معلوم خواهد شد.

دلم برای این انقلاب و این امام می نپد، دلم می خواست که انقلاب بتواند راه خودش را به روشنی و دقیق ادامه دهد، دلم می خواست همواره امام زنده باشد و بر سر این ملت پناه باشد، دلم می خواست لجبازان و بی تفاوت ها و مخالفین و ... که نمی خواهند واقعیت انقلاب را بفهمند، هوشیار شوند، قدر بشناسند، از فرصت باقیمانده استفاده کنند و از این سفره پهن شده بهره لازم را گیرند، آنقدر خرده نگیرند ناامید نشوید و صابر باشید. اگر داستان های واقعی تاریخ اسلام و ائمه(ع) را شنیده و خوانده باشند می فهمند که باطل مبنایی ندارد و همیشه خداوند پیروز است و کسانی که به جنگ خدا رفته اند جز خواری و خسران نداشته اند، خلاصه خوشحالم چنین معنویاتی داشته ام و امیدوارم به سبب این نیات خداوند گناهانم را ببخشد.

پدر جان مرا ببخش و حلال کن، عذر زحمات طاقت فرسایت را خواستارم و بدان پسرت در راه اسلام شهید شد. انتظار دارم همچنان که در وجودت هست سرت را بالا بگیری و افتخار کن که این مشیت محکمی بر دهان مأیوسان، معاندان و عاقبت طلب هایی است که فقط اعتراض کردن و خرده گرفتن را یاد گرفتند.

من شما را وصی قرار دادم انشاءالله همچنانکه نوشته ام عمل شود. مادر مهربانم تو چقدر مومن بودی. چقدر مخلص و ایثارگر، آری شیر پاک تو را خوردم که توانستم پیرو راه ابا عبدالله(ع) باشم. چقدر تو را اذیت کردم امیدوارم مرا ببخشید. هرگاه به یاد من افتادی تمایل داشتی زیارت عاشورا بخوان و برای امام حسین(ع) و فرزندان مظلومش گریه کن هرگاه نماز شب که می خوانی دعایم کن. خدا حافظ، انشاءالله در صحرائی محشر تو را خواهم دید.

همسر عزیزم، تو چقدر خوب بودی و صبور. همواره رضای خدا را می طلبیدی، چقدر مهربان بودی خدا خیرت دهد، مبدا اجر خود را ضایع کنی. تو صاحب موهبت بزرگی شده ای هیچگاه بی تابي نکن. به خیالات واهی توجه نکن که روح شهید و شهدا و نیروی الهی حافظ خانواده اوست. نجمه را به سلامت بزرگ کن. مادر مهربانی برایش باش او را با فرائض و حجاب آشنا ساز و در راه تحصیلش کوشش کن. در مورد زندگی آینده ات هم فکری کن چنانچه زمینه فراهم شد انشاءالله اقدام کن که من در آن صورت خیلی خوشحال خواهم شد. تحصیلاتت را به خوبی ادامه بده و ترک نکن و محل زندگی هم هر جا خواستی انتخاب کن و حلال کن. و ملاقات من و تو انشاءالله در کنار زهرای اطهر علیها السلام در کنار حوض کوثر. بدان وعده های الهی راست است و دنیا پشیزی ارزش ندارد، خدا حافظ.

برادران و خواهران عزیزم شما را هم به صبر و تقوا سفارش می کنم. خواهران عزیزم صبر و تقوای الهی و حجاب را دقیق رعایت کنید. برای قرآن و زیارت عاشورا بخوانید و به یاد حسین مظلوم و فداکاریش برایم گریه کنید خدا حافظ.

تمام آشنایان و دوستان و عزیزان را سلام برسانید. در ضمن چنانچه با لباس دفن شدم تکه پارچه های احرام را به من ببندید و اگر نیاز به کفن بود با همان لباس احرام کفن و در همدان دفن کنید.

و آخر دعوی نا ان الحمد لله رب العالمین» محمد حسین درفشی تاریخ 4 دی 65»